

چشم‌های مسیریاب

من «محمدبن زکریای رازی» هشتم و در سال ۸۵۴ میلادی، در ری متولد شدم. مرا به‌عنوان یکی از مهم‌ترین پزشکان و شیمی‌دانان تاریخ ایران و اسلام می‌شناسند و در جهان به سبب کشف الکل شهرت دارم.

در جوانی مدتی به کیمیاگری علاقه‌مند شدم؛ تلاش بی‌پایه‌ای برای تولید طلا از مواد کم‌ارزش‌تر!

من دوران کودکی و نوجوانی ۳۱ را در ری گذراندم. در آن روزها به شعر و شاعری علاقه داشتم و گویا هم شعری می‌سرودم.

باشمانت چه کردی؟

من به زرگری و کیمیاگری مشغولم... فکر کنم به علت استفراغ زیاده از مواد فطر تاگ این اتفاق افتاده...

یکی از آن روزها به علت کار با مواد شیمیایی، پشمانم آسیب دید و میبور شدم برای درمان به طبیب مراجعه کنم.

مدتی بعد از معالجه چشمم، به علم طب علاقه‌مند شدم و تصمیم گرفتم برای یادگیری دانشش به بغداد سفر کنم. در زمانه من «بغداد» شهری پیشرو در علم و دانش بود.

حال می‌بینی که کیمیای واقعی، علم طب است! آنچه تو را درمان می‌کند، از طلا هم ارزشمندتر است.

به نظر من می‌توانیم تکه‌های مساوی گوشه را در نقاط مدنظر شهور قرار دهیم. سپس سبب کنیم تا هر یک از این قطعات فاسد شوند. هر قطعه‌ای که زیرتر از بقیه فاسد شد، نشان می‌دهد که مناسب‌ترین مکان شهور برای بنای بیمارستان است!

در پیدا کردن بهترین مکان شهور برای احداث بیمارستان به مشکل برخوردیم. رازی، تو پیشنهادی داری؟

من به سرعت به‌عنوان یکی از پزشکان زیردست بغداد معروف شدم. سپس در احداث بیمارستان «معتضدی» به فلیقه آن زمان کمک کردم.

مدتی را به معالجه بیماران در این بیمارستان مشغول بودم. ما در این بیمارستان حتی بخش ویژه‌ای برای بیماران روانی تأسیس کرده بودیم.

ایده جالبی است. فودت هم مدیریت بیمارستان را بر عهده بگیر!

من نخستین فردی بودم که به تفاوت‌های دو بیماری رایج در عصر فود، یعنی آبله و سرخک پی بردم.

سرانجام، پس از مرگ فلیفه، مجبور شدم بغلار را ترک کنم و به ری بازگردم. البته بلافاصله پس از بازگشت، مدیریت بیمارستان ری را عهده‌دار شدم و به فعالیت‌هایم در زمینه پزشکی ادامه دادم.

پیشن از تجویز داروهای جدید برای بیماران، برای مدتی داروهای را روی حیوانات آزمایش می‌کردم تا تاثیر آن‌ها را ببینم.

به دلیل اینکه پیش از پزشکی برای مدت‌ها به علم شیمی پرداخته بودم، آگاهی بالایی در مورد داروها داشتم. اما بیشتر اوقات، مواد غذایی طبیعی را به جای دارو توصیه می‌کردم.

به جای این داروها از این میوه و سبزیجات استفاده کن تا درمان شوی!

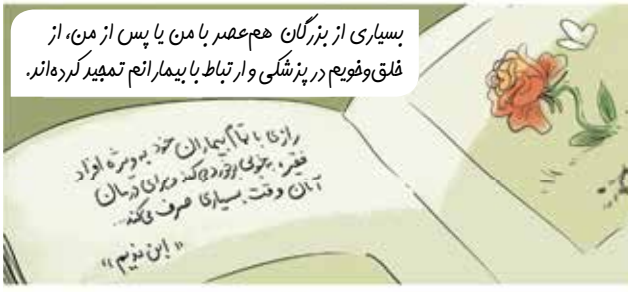
نتیجه کشفیات و نظرات پزشکی فود را در کتاب‌هایم آورده‌ام. در عصر شما، برخی عقیده دارند که من ۲۷۱ کتاب تألیف کرده‌ام.

در تلاش برای شناسایی مواد کوناگون، مواد شیمیایی دیگری هم کشف کردم. از جمله اسید سولفوریک و مواد دیگری که برای شست‌وشوی زخم‌ها به کار می‌روند.

من موفق شدم، نوع خاصی از الکل را که «اتانول» نام دارد، کشف کنم. به همین سبب مرا به نام کاشف الکل می‌شناسند.

بسیاری از بزرگان هم‌عصر با من یا پس از من، از فلق و فویم در پزشکی و ارتباط با بیمارانتم تمجید کرده‌اند.

رازی با تأیید آن نزد پسر عمه‌ام فخر، بزرگ بود که در آن زمان آن وقت بسیاری حرف می‌زدند... «این نوبت»

سر و کلر داشتن مرا هم با مواد شیمیایی، مانند هیوه، در نهایت به نابینایی کامل من در اواخر عمر منجر شد.

پنجم شهریور ماه برای بزرگداشت من و «روز داروساز» نام‌گذاری شده است.

رازی بزرگ‌ترین پزشک ایران و جهان اسلام در قرون وسطا بوده است.

چرخ سارتن که از معروف‌ترین پهنه‌های «تاریخ علم» در عصر نزدیک به شما بوده نیز از من تمجید کرده است.